Beth: «Em sento una privilegiada»

Entrevistes | 28-11-2013 | 22:45

Beth Rodergas (Súria, 1981) va fer el salt a la fama mitjançant el programa televisiu Operación Triunfo. Abans, però, ja havia fet els seus primers passos en el món de la música. Aquest divendres i dissabte, però, viurà una experiència nova: cantar a l'escenari de l'Auditori de Girona amb l'orquestra Simfònica de Cobla i Corda de Catalunya.

Què suposa per a vostè col·laborar en el disc Llegendes del musical?
És un repte i alhora un regal. Em sento privilegiada. En aquest país hi ha molts i moltes cantants, veus molts bones, i que hagin volgut comptar amb la meva em fa sentir afortunada.

No és habitual veure la Beth enmig d'una orquestra com la Simfònica de Cobla i Corda de Catalunya...
Aquest és un gènere més clàssic, allunyat del què normalment estic i escolto. Gairebé només he sentit cobla amb les sardanes, a les festes majors del poble, i són uns instruments amb els que no estic familiaritzada. Però com que veus pel·lícules i coses, és un so que t'atrapa.

De l'1 al 5, quin és el grau de dificultat que suposa l'adaptació a l'orquestra?

De l'1 al 5?

Sí.
Doncs un 4 altet. Jo vinc del món de l'orquestra, però de l'orquestra de la patxanga, però vulguis o no això et dóna experiència en el sentit que no em ve de nou. A mi sempre m'ha agradat cantar cançons de gèneres, estils i registres diferents. En aquest sentit, tinc això de guanyat. Suposo que és per això que m'ho van dir a mi. Si haguessin dit: "és una cantant que sempre l'hem vist cantar el mateix" ja m'haguessin trucat. Amb això sóc flexible i sempre se m'ha donat bé adaptar-me a qualsevol gènere. Tot i així, no hi estàs acostumat i no és el teu terreny. Crec que és complicat, però tinc moltes ganes de fer-ho i crec que quedarà bé.

Com va ser el primer assaig?
El primer dia que vaig venir a conèixer els que estaven gravant aquí, entres, els veus, els escoltes i penses: «Uau! Jo estaré aquí cantant?». Fa respecte perquè és molt bonic, molt elegant i et fa sentir

important.

Amb l'altre cantant, en Cris Juanico, quin ritme donareu a les lletres?
Hi ha lletres que ja coneixia perquè sóc amant dels musicals i algunes com Evita, Grease o Les Miserables ja coneixia. Evidentment, les he hagut d'estudiar i vaig haver de preparar la manera en què les interpretaria, però no era un tema desconegut.

Com es va treballar la gravació del disc?
A l'hora de gravar el disc no vam coincidir i vam haver-ho de fer per separat. La veritat és que teníem ganes de veure'ns, assajar-ho i veure si en directe també hi ha aquesta compenetració que hi ha en la gravació.

Que hi hagi dos dies de concert imposa més responsabilitat?
Crec que no. Evidentment, ho volem fer molt bé els dos dies; i més aquest divendres que l'Auditori està ple. Em va passar amb uns concerts al Palau de la Música, que també eren dos. Si es només un dia, la pressió i els nervis són màxims. Si hi ha dos dies, et pots relaxar una miqueta més perquè saps que tens l'endemà per acabar de gaudir-ho del tot.

Per acabar, quina ha estat la resposta del seu darrer disc Família?
Molt bona. Abans de sortir el disc vam publicar el videoclip per les xarxes socials i Youtube i va tenir moltíssimes visites. Jo he fet molta promoció, he anat a molts mitjans interessats en que anés a presentar el disc i encara estic fent coses. Sempre tenint en compte el moment que estem vivint. Tot està molt complicat i costa que vagin sortint els concerts. M'agradaria tancar més concerts, cosa que va molt a poc a poc., però com que ho vaig compaginant amb altres coses estic contenta i sembla que a la gent li agrada.

Autor: Robert Güell/GN